Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Bucurie dulce se stârnește în cer în zile de sărbători cu sfinți pomeniți în sobor, iar Eu, Domnul, Îmi iau alaiul și Mă pornesc spre porți și sunt purtat pe nor de lumină și de îngeri dulci, iar vântul venirii Mele de azi Ne mână ca pe val și Ne oprim deasupra cetății cuvântului Meu din mijlocul neamului român și Ne apropiem la porți, și ele se deschid și Ne deschid, iar Eu, Domnul, Eu și sfinții cu care Mă port, Ne așezăm în cartea cea de azi a cuvântului Meu și aducem în ea din cer și apropiem cerul cu pământul în graiul cel sfânt, și toate se grăiesc în limba neamului român și este această țară țara venirii Mele pe pământ acum, după două mii de ani de la Evanghelia Mea cea de atunci.

O, Mă purtam cu ucenicii Mei cei de atunci, iar zilele și cărările umblării Mele cu ei au rămas mărturie pentru cei ce Ne vedeau trecând, văzându-și ei pe mai departe de ale lor. Nu trăgeau cu Noi și după Noi oamenii, decât după vindecare cu cei bolnavi ai lor, iar altfel nu căutau, decât ca să Ne stârpească de pe pământ cei mari și tari pe scaunele lor peste oameni. Dureros era pentru Mine și pentru ucenicii Mei necredința și nedragostea de Dumnezeu, până la sfârșit duse cu durere, și nimeni nu căuta să vadă și să înțeleagă și să creadă apoi în Dumnezeu și să treacă de la moarte la viață și să se vindece de păcat. Omul nu știe să vină după Mine, decât pentru vindecare, după ce el caută pe pământ peste tot când i se pare că e apăsat sau bolnăvior sau nedreptățit, căci omul nu poate purta suferința când ea vine de la păcatele din el, și caută el numaidecât să se ia de pe el suferința, iar dacă vede că nu scapă de ea, el caută atunci după Mine, caută pe unde știe el că ar fi mila lui Dumnezeu pe pământ dăruită celor ce caută milă. O, Eu n-am făcut ca omul, căci când a venit peste Mine vremea cea grea a suferinței celei mari, am făcut rugăciune la Tatăl și I-am spus: *«Dacă se poate, Tată, să treacă acest pahar de la Mine, dar nu voia Mea, ci voia Ta să se facă».*

Am pe Ioan Botezătorul în dreapta Mea în ziua aceasta de sărbătoare cu sobor de sfinți, când el a trecut cu trupul între cei din cer, după ce regele Irod a îngăduit să i se taie capul ucenicului Meu. Prooroc mare a fost Ioan Botezătorul și plin de râvnă împotriva păcatelor din om, și plin de milă pentru cei ce se sminteau spre păcat la vederea feței păcatului, și i-a spus el regelui Irod că după legea lui Dumnezeu nu-i este lui îngăduită fărădelegea de a lua de nevastă soția fratelui său, fratele regelui cel smintit de femeie, iar după ce s-a aflat că Ioan a spus aceasta lui Irod, iată și porunca cea pentru stârpirea lui, căci în vreme de plăceri ale regelui a primit regele cerere să dea poruncă să i se taie capul lui Ioan, și a fost regele prins în cuvânt de făgăduință, fără să știe el ce va fi să i se ceară pentru făgăduința făcută, și așa a fost sfârșitul cel pământesc al lui Ioan.

O, cât șiretlic folosește omul cel potrivnic lui Dumnezeu ca să lupte pentru locul lui pe pământ și peste oameni! Cel ce este pus mare peste oameni, aceluia îi crește numaidecât cheful de mărire și se prostește de tot, și vai oamenilor stăpâniți de cei cu dor de stăpânire peste oameni, căci cei plini de semeție gustă din plin din toate păcatele și nu mai pot altfel și caută turbați după păcat și după plăcerea păcatului și uită de sfârșit și de răspuns pentru faptele lui urâte de Dumnezeu, și e rău pe pământ pentru cel ce umblă ca Dumnezeu, că loc nu găsește pentru el și pentru Dumnezeu, căci oamenii cei goi de Dumnezeu sunt peste tot, și trebuie luptă împotriva acestor ispite și trebuie răbdare și credință și rugăciune și Dumnezeu cu omul Lui pe pământ.

O, e ceată mare de prooroci veniți cu Mine pentru sărbătoarea lui Ioan, Botezătorul Meu, proorocul cel mare, după cum i-a fost rostită ursita cea pentru nașterea lui pe pământ.

O, iubiții Mei cei din cerul de sfinți, suntem aici, deasupra cetății Mele de cuvânt. Aici e su-ferință, căci îndurând toate și de toate, bucuria celor de aici nu vine decât de la suferința îndurată și de la greul Meu, sub care stau cei de aici, de la izvorul Meu de cuvânt. O, aici e jertfă, și nimeni nu are timp să-și aibă grijă de sine mai întâi, sau de sănătate, cum toți oamenii au. Aici pe neștire vin griji de purtat și de urnit, vin sarcini de împlinit, și cu durere duse, cu osteneală și cu neodihnă, și vin dureri de duh dinspre cei ce nu iubesc, ci doar disprețuiesc. O, aici curg lacrimi neștiute,

lacrimi de durere sau de răbdare, sau de la ostenelile care cresc prin purtarea de sarcini. Aici e numai Dumnezeu mângâiere și putere în neputințe și în osteneli, și iată crucea Mea cea de azi! Cei pe care îi am aici, sub crucea venirii Mele, sunt de mulți urâți, că e mare îngâmfarea celor de pe pământ, și e de purtat și de primit și acest atac de duh rău, și e de luptat spre duhul păcii Mele cu ei, cu cei de aici veghetori înaintea Mea, iar Noi, cei din cer, avem de împlinit veghe mare și tot mai mare peste această împărăție și tron de cuvânt, ca să pot merge Eu cuvânt peste pământ și să-l împlinesc apoi.

O, iubiții Mei, avem sărbătoare pentru botezătorul Meu. E plin de dor și de iubire acest prooroc, ca și pe pământ, dornic de sfințenie în om și pus pe lucru pentru acest har înnoitor de om. Binecuvintez intrarea lui în cartea Mea, alături de cuvântul Meu cel de azi, și duhul mărturiei este duhul lui. Amin.

— Mărturisitor sunt pentru Tine, Domnul meu, iar eu Te-am numit Mielul Tatălui, căci ca un Miel de junghiat Te-ai lăsat apoi pe cruce, Doamne, că mari și multe și grele au fost păcatele celor de până la Tine și ale celor de atunci și ale celor de după învierea Ta, ale tuturor oamenilor născuți din femeie, și care n-au iubit înfățișarea sfințeniei înăuntrul și în afara lor, așa cum eu am îmbrățișat-o, fiindcă am fost proorocit încă de când eram în pântece de mamă așezat ca să mă nasc apoi, și am fost anunțat de cuvânt proorocesc că voi merge înaintea Ta și Te voi vesti și Te voi arăta oamenilor, și sfânt lui Dumnezeu voi fi închinat.

O, Doamne Mieluț, cei sfinți lui Dumnezeu au ochi curați și văd cu ei curat, dar cei ce nu se sfințesc nu văd curat. O, cum să vadă aceștia curat dacă nu sunt sănătoși? Cine nu face voia lui Dumnezeu în însuși trupul său, acela face voia sa însăși sau voia diavolului, care se opune voii lui Dumnezeu în om, și trebuie cerere cu rugare pentru stârpirea lucrării diavolești, în care toți sunt prinși, dintre cei ce nu ascultă de voile Tale în ei, Doamne.

Le spun celor ce sunt așezați slujitori ai rugăciunii aici, înaintea Ta, Doamne, în cetatea Ta de cuvânt, și le spun lor așa: O, faceți rugăciuni și cereți Domnului dezlegări de farmece, că pune diavolul peste tot farmece și au acestea putere prin neascultarea omului, care-i face loc diavolului și farmecelor lui și fermecătorilor lui, căci cine face neascultare, e de la diavolul acest duh al ne-ascultării și îl trage pe om spre pedeapsă apoi.

O, cei ce află de la Domnul cuvântul Lui de învățătură de viață, și nu umblă așa apoi, așa cum este învățătura pentru omul care află de la Domnul, unul ca acela este ca și cel ce lucrează farmece, și lui însuși își lucrează prin neascultare, iar neascultarea este călcarea voii lui Dumnezeu pentru voia sa însăși, voia omului neascultător, și care nu ia din față, ci ia din sine însuși voia sa.

Voi, cei ce mergeți spre cetatea Domnului atunci când veniți ca să luați de la Domnul, o, veniți cu cumințenie de duh și de fire și de iubire și de privire, ca nu cumva să greșiți neascultând așa. Îndeletniciți-vă priviri sfinte să aveți. Priviți cu priviri sfinte cetatea și pe cei așezați înaintea Domnului ca să-I primească venirea și să v-o dea vouă apoi și să aveți voi de la Dumnezeu. Cereți ochi de la Dumnezeu, cu care să vă uitați aici, și nu priviți în două feluri, căci ochii omului sunt bolnavi de tot, și nu văd decât omenește și atât. O, aici e suferință, iar zâmbetul este doar darul pentru cei ce vin.

Să se vindece de păcat cei ce vin la izvorul Domnului, și așa să vină când vin în cetatea a-ceasta sfântă, în care Domnul vine cuvânt pe pământ! E suferință aici, și sunt greutăți de purtat, și pe Domnul de împărțit, și nimeni aici nu are vreme pentru sine, că multe sarcini sunt de urnit, și pe neașteptate se ivesc ca să fie lucrate, și de aceea trebuie să aibă priviri curate cei ce vin să vadă ce-tatea Domnului și să-I asculte cuvântul și să aibă apoi izvorul Lui.

O, Doamne Mieluț, mulți se sminteau și în vremea Ta cu noi, și puțini fericiți se găseau care să nu se smintească de Tine și de noi, iar mie mi-au tăiat capul cei ce s-au smintit. Tu însă ai făcut mângâiere mare pentru mine, că ai venit lângă mine înainte de căderea trupului meu pe pământ și am privit amândoi din slavă fapta lui Irod asupra trupului meu, că mult ai stat cu mine în

singurătatea mea, și nu m-ai lăsat singur nici în ziua mea de slavă, când m-ai ridicat și mi-ai dat stat mare între prooroci în cer, așa cum mi-a fost ursita, și sunt de mare ajutor lucrării Tale și nu ne mai despărțim, căci sunt între cei dintâi lângă Tine, și cei dintâi lucrează mult și au răspunderi mari, ca și Maica Ta, ca și mine, ca și cei ce au fost ca noi, și pe mulți i-ai luat între cei dintâi de lângă Tine în lucrarea slavei Tale cerești între cer și pământ.

Voi, fii ai Mielușului Cuvânt, o, nu uitați cine sunteți voi, nu uitați, aveți grijă mare, nu uitați aceasta! Voi sunteți aproape de Domnul, căci Domnul este aproape vouă mai mult decât de orice loc sau om de pe pământ, și aveți răspunderi mari de dus, și nu vă puteți scutura de ele, decât dacă dați să muriți față de ele și față de voi. O, smeriți-vă mult și mereu, ca să puteți purta pe Domnul și toate sarcinile Lui de peste voi. Îmbrăcați-vă în toată clipa în har și fiți nădejdea Domnului și hrăniți-I-o mereu, că e Domnul nemângâiat, iar răbdarea Lui e numai cu lacrimi.

O, nu vă întristați că sunteți sub suferință pentru purtarea cu greu a lucrării Domnului. Voi știți că Domnul S-a născut pentru suferință, fiilor mici. O, El cu cei mici poate, căci cei mari nu pot ei cu El. Întăriți-vă cu El inimioarele mereu și fiți zi și noapte sprijinul Domnului și numai al Lui și împăcați-vă cu această soartă, căci și eu tot așa am făcut: m-am împăcat cu soarta mea și m-am mângâiat așa, că nu poate nimeni fără de mângâiere, și Domnul m-a mângâiat și a stat cu mine cu mângâierea Lui, așa cum stă și cu voi și vă dă de la El.

O, fiilor, altfel de viață nu se cheamă viață, ci se cheamă risipire, pentru care fiecare om va da seama în ziua întrebării cea pentru viața cea pusă de Dumnezeu în fiecare om. Eu i-aș dori pe toți oamenii ca pe mine, de mângâiere și de sprijin și de vestire a Domnului, dar iubirea aceasta greu se poate atinge, și numai iubiri mici de tot găsește Domnul între El și oameni, și are Domnul lacrimă multă de la fiecare om, și nu dă omul să audă aceasta ce face el asupra lui Dumnezeu.

Am petrecut cu Tine și cu ei în cuvânt în ziua mea de sobor între sfinții Tăi prooroci, Doamne. I-am povățuit pe ei să-Ți întărească nădejdea și să-Ți stea de sprijin pentru umbletul Tău pe pă-mânt, dar trebuie mult sprijiniți de sus pentru sarcina lor cea de la Tine, că pe pământ e greu, din pricina lipsei de iubire, Doamne. Și acum mă aplec ca un fiu și-Ți aduc mulțumirea mea pentru bucuria cu care azi Te-am mărturisit pe pământ, o, Dumnezeul meu, o, Învățătorul meu Iisus. Amin.

— O, amin, amin zic ție, Botezătorule al Meu, cei de sus au privire de sus, curată ca și curățenia cerului, dar cei de jos au altfel privirea, și trebuie să-i învățăm și să-i vindecăm pe cei bolnavi. Eu, Domnul, nu am nimic mai mult ca și răbdarea pentru fiecare om care nu iubește pe Dumnezeu, și fiecare își strânge răspunsul pentru viața sa în ziua când Eu voi sta în slava cea descoperită și când fiecare va primi înapoi ceea ce a lucrat cu viața sa.

Am grijă mare de cărarea Mea de venire pe pământ cuvânt, prin toată răceala care-Mi stă în cale, căci nu Mă doresc oamenii, dar Eu Îmi urmez dorul și vin mereu pe pământ cuvânt și las pe el Duhul Cel dătător de viață al cuvântului Meu.

O, pace vouă, fiilor cu care-Mi port venirea! Sunteți în vreme de lucru peste cetate pentru slava Mea din mijlocul vostru. Vă doresc duh de bucurie și de jertfă cu bucurie, măi fiilor. Eu, Domnul, voi mai sta de vorbă cu voi. Au trecut cincisprezece zile de la petrecerea Mea cu cei chemați la izvor, și iarăși vor veni zile de petrecere cerească, și va fi să mai am grăire sfântă pentru cei ce vin spre această împărăție a Mea cu voi. Nu toți sunt cuminți față de Mine și față de voi, și trebuie să învețe ei cum să vină și cum să fie ei aici.

Eu, Domnul, voi mai cuvânta aici la voi pentru ordinea cea sfântă și pentru frumusețea întâlnirilor care vin, fiilor. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2016